

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej,
na posiedzeniu w dniu 19 lutego 2014 r.,
sprawy **J. B.**,
skazanego z art. 231 § 1 k.k. i in.,
z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego,
od wyroku Sądu Okręgowego w W.,
z dnia 1 lipca 2013 r., sygn. akt VI Ka [...],
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.,
z dnia 8 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K [...],
na podstawie art. 531 § 1 w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 i § 4 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

- 1) pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2) kosztami procesu w postępowaniu kasacyjnym obciążyć
skazanego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W., wyrokiem z dnia 8 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K [...], uznał J. B. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 90 ustawy – Prawo budowlane w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby oraz karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 100 zł każda.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w W. złożył między innymi oskarżony J. B. stawiając zarzuty obrazy prawa materialnego tj. art. 30 k.k. oraz naruszenia przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i art. 424 k.p.k.

Sąd Okręgowy w W., wyrokiem z dnia 1 lipca 2013 r., sygn. akt VI Ka [...], utrzymał zaskarżony wyrok w mocy w części dotyczącej oskarżonego J. B., uznając apelację oskarżonego za oczywiście bezzasadną.

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego w W. wniósł obrońca skazanego J. B. zarzucając temu orzeczeniu rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, mające istotny wpływ na jego treść tj. art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w W. i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w W. w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o pozostawienie kasacji bez rozpoznania jako niedopuszczalnej z mocy prawa.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest niedopuszczalna z mocy prawa i nie powinna zostać przyjęta przez Sąd Okręgowy w toku postępowania okołokasacyjnego.

Zgodnie z art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przy czym ograniczenie to nie dotyczy kasacji wniesionych z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. oraz pochodzących od podmiotów wskazanych w art. 521 k.p.k.

Skoro w niniejszej sprawie wymierzono J. B. karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na dwuletni okres próby oraz karę grzywny, a kasacja na jego korzyść – sporządzona przez jego obrońcę – nie zarzuca uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. i uchybień takich nie stwierdzono po analizie akt sprawy, to należało uznać, że jest ona niedopuszczalna z mocy samego prawa, a wobec bezzasadnego jej przyjęcia, na podstawie art. 531 § 1 w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 i § 4 k.p.k. pozostawić ją bez rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia, przy czym kosztami procesu w postępowaniu kasacyjnym obciążył skazanego.

aw